

fuldstændige juridiske Examen eller den ufuldstændige juridiske Examen for Ustuderede med et vist Udfald, bortfalder denne Fordring for dem, som før Sommeren 1871. have underkastet sig disse Examiners theoretiske Prøver". Derjom Forslaget kommer til at lyde omtrent som saa, vil det omfatte de Tilfælde, som Forslagsstillerne kunne ønske optagne i Loven, hvis den møder den fornødne Belvilie her i Thinget. Der var adskillige andre Spørgsmaal, som staa i Forbindelse med denne Sag, hvilke jeg kunde have lyst til at berøre. Jeg skal imidlertid idag kun nævne et enkelt Punkt, som jeg ogsaa ved denne Leilighed kunde ønske ændret, Noget, som jeg haaber heller ikke vil møde Modstand hos Ministeren. Det hedder i Slutningen af § 4 i Sagsførerloven, at for at blive bestykket til Sagsfører skal Bedkommende, foruden sin Examenskarakter, opfylde visse Betingelser, og som en af disse nævnes, at den Bedkommende har i tre Aar gjort stadigt Tjeneste som Fuldmægtig paa et Amtskontor eller som Dommerfuldmægtig. Nu bestaar der 5 særskilte Borgmesterembeder her i Landet, og saavidt mig bekjendt har ethvert af dem sin Fuldmægtig. Ganske vist er Borgmesteren ikke Dommer i egentlig Forstand, men forsaavidt han beklæder Skifteretten, Auktionsretten osv., staaar han dog, synes mig, Side om Side med Dommeren; i alt Fald er det min Opfattelse, at man ved Sagsførerloven ikke har villet udelukke disse 5 Fuldmægtige, medens man som sagt har medtaget Amtsfuldmægtige, og Dommerfuldmægtige. Bedkommende have andraget hos Justitsministeriet om den samme Ret, som tilkommer Dommerfuldmægtige med Hensyn til Bestikkelse som Sagsfører. Justitsministeren har imidlertid resolveret, at han ikke forstaaar den vedkommende Paragraph saaledes, men det forekommer mig, at Villighed taler dog vist for, at man kommer de Bedkommende imøde, og jeg kunde derfor ønske, at denne Leilighed blev benyttet dertil. Hvad der iøvrigt kunde være at bemærke med Hensyn til disse Sager, saaledes f. Ex. Betydningen og

Udsætteligheden af at have disse Karaktergrænder o. s. v., skal jeg ikke for Dieblisset komme nærmere ind paa. Naar den høitæredede Minister modtager Lovforslaget med Belvilie, da er jeg tilbøielig til at søge at faae det givet et saadant Indhold, at den ærede Minister kan med os — forsaavidt Thinget er enigt deri — stride til en hurtig Behandling af Sagen, thi det er meget ønskeligt, om Loven kunde udkomme saa tidligt, at de Bedkommende derved kunde blive befriede for at indstille sig til den praktiske Prøve, som nu er bekjendgjort. Under denne Forudsætning og efter Samtale med forskjellige Medlemmer, der, som jeg nok tør sige, have interesseret sig varmt for denne Sag, tror jeg, det vilde være rigtigst at søge at undgaa Udvalgs Nedsættelse — hvad jeg tidligere har antydet — men at derimod de enkelte Medlemmer fra de forskjellige Steder samledes mellem 1ste og 2den Behandling for at komme overens om den Udvidelse af Lovens Indhold, der maatte være ønskelig. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget.

Justitsministeren: Jeg vil ikke sige, at dette Lovforslag i Biværeligheden nærmest vedkommer Justitsministeriet; men efter den Form, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har givet Forslaget, og efter den Maade, hvorpaa han har bragt Sagen ind, efter den Form, hvori hans Foredrag ved Sagens Indbringelse nu foreligger i Tidenden, og efter hans Udtalelser idag skal jeg naturligvis nu strax udtale mig om Sagen. Efterat Anordningen af 30te Juni var udkommen gennem Kirke- og Undervisningsministeriet, indkom der til Justitsministeriet den Forespørgsel, som det ærede Medlem baade forrige Gang og idag har henledet Opmærksomheden paa. Denne Forespørgsel gik jo ud paa, hvorvidt en Examinand, som tidligere havde underkastet sig den ufuldstændige juridiske Examen med „Bekvem“ til den theoretiske og „Dømmelig vel“ til den praktiske Prøve, efter Udstedelsen